

حزب سکولار ایران

خردگرایی - ارجمندی انسان - تبعیض زدایی

مرام‌نامه‌ی^۱ حزب سکولار ایران^۲

تاریخچه

پیش‌نویس از نوید فاضل	۱۳۹۲/۱۰/۲۴
پیش‌نهادهای یاشار پارسا	۱۳۹۳/۱۰/۱۶
بررسی در نشست اینترنتی میان حامد تهرانی، یاشار پارسا و نوید فاضل	۱۳۹۳/۱۰/۱۸
افزودن پیش‌نهادهای نشست بالا به پیش‌نویس	۱۳۹۳/۱۰/۲۳
پیش‌نویس دیباجه	۱۳۹۳/۱۱/۰۱
افزودن نام حزب	۱۳۹۳/۱۱/۲۷

دیباجه

تاریخچه‌ی حزب‌های سیاسی در ایران^۳ به جنبش مشروطه باز می‌گردد؛ و به ویژه پس از شهریور ۱۳۲۰ حزب‌هایی با سازمان‌دهی توانمند و همخوان با معیارهای جهانی^۴ در سپهر سیاسی کشور پدید آمدند.

پیروزمندی جبهه‌ی ملی در راستای ملی‌کردن صنعت نفت در ایران در آغاز سال‌های ۱۳۳۰ در کنار دست‌آوردهای پربارش، شوربختانه این گرایش را در میان سیاست‌پیشگان کشور گسترش داد که به جای کار در چهارچوب‌های دست‌وپاگیر حزبی،

^۱ English: (Political) Party Platform,

Deutsch: Parteiprogramm (Grundsatzprogramm)

^۲ English: Secular Party of Iran (SPI)

Deutsch: Säkulare Partie Irans (SPI)

نگاه کنید به بهار، محمدتقی. تاریخ مختصر احزاب سیاسی. تهران: شرکت سهامی کتاب‌های جیبی، ۱۳۵۷.

^۴ حزب‌های اعتدالیون و عامیون (دموکرات) در مجلس دوم و نیز حزب‌های تجدد، سوسیالیست و کمونیست و جمعیت نسوان وطن‌خواه در زمان سردار سپه.

^۵ همانند حزب ایران و حزب توده‌ی ایران.

در گروه‌های سیاسی با سازمان‌دهی کمتر (بی «دیوان‌سالاری حزبی»)، در بستره‌ی «جبهه‌ها» و «اتحادیه‌ها» و با همکاری با گروه‌ها و نیروهای سیاسی دیگر در راستای درخواست‌های کوتاه- و میان‌مدت کنش‌گری نمایند.

تلاش‌های دکتر مصدق برای نبرد با همین گرایش که در سال ۱۳۴۳ به انحلال جبهه‌ی ملی دوم انجامید، به ویژه پس از انقلاب ۱۳۵۷ نه تنها فرو نكاهید، بلکه امروزه هم گریبان‌گیر نیروهای سیاسی درون- و برون‌مرزی می‌باشد.

سترون و ناکارآمد بودن این راه‌کار در چنددهه‌ی گذشته، ما را بر آن داشت که دست به پایه‌ریزی حزبی سکولار و هم‌خوان با داده‌های سده‌ی بیست و یکم و نیازهای امروزی کشور ایران و ایرانیان بزنیم. امید ما این است که رخ‌دادهای سپهر سیاسی آینده‌ی ایران پیرو کنش و واکنش‌های حزب‌هایی ماندگار با مرزبندی‌های آرمانی روشن با هم‌دیگر باشند.

ما بر این باور هستیم که کار سیاسی در چهارچوب جبهه‌ها و اتحادیه‌ها برای دست‌آوردهای کوتاه- و میان‌مدت تنها زمانی پربار است که در آن‌ها نه کسان و نیروهای سازمان‌داده‌نشده، بلکه نمایندگان مختار حزب‌های سیاسی دست‌هم‌کاری به هم بدهند و برنامه‌ریزی برای هم‌گامی در راه آرمان‌های‌شان بنمایند.

حزب سکولار ایران و هموندانش در کنش‌ها خود در این راه گام بر می‌دارند:

- این حزب بر این باور دارد که مالکیت بر کشور ایران، تنها از آن مردم ایران است. این باور، پایه‌ی کنش‌ها و واکنش‌های حزب سکولار ایران میباشد.
- حزب سکولار ایران خود را نه تنها در برابر هموندان و دوست‌داران حزب، بلکه در برابر همگی شهروندان ایران پاسخگو می‌داند.
- حزب سکولار ایران در سیاست‌های خود، پاس‌داشت از کرامت انسانی همه‌ی باشندگان ایران و همه‌ی شهروندان ایرانی را الگوی کار خود می‌داند.
- تلاش برای حقوق بشر در سرتاسر دنیا، به ویژه در ایران
- تلاش برای گسترش صلح جهانی
- مناسبات با دیگر کشورهای جهان
- بالاتر بردن دانش سیاسی در کشور
- حزب سکولار ایران آزادی‌اندیشه و آزادی بیان را دو بال برای پیش‌رفت جامعه می‌داند. بر این اساس، بی‌نقد اندیشه‌های گوناگون، جامعه به بالندگی و پویایی بایسته دست پیدا نمی‌کند.
- حزب سکولار ایران همه‌ی تلاش خود را در دفاع از حقوق گروه‌های اقلیت دینی، گروه‌های باور خاص، و اقلیت‌های قومی به کار خواهد بست.
- حزب سکولار ایران ضمن به رسمیت شناختن همگی حقوق انسانی همجنس‌گرایان و دگرباشان، همه‌ی تلاش خود را به کار خواهد بست تا ایشان از توانمندی برابر در جامعه برخوردار گردند.

- حزب سکولار ایران خواهد کوشید که با حزب‌های همفکر در دیگر کشورهای دنیا، به همیاری بپردازد. این حزب خواهد کوشید که به حزب‌های همفکر در دیگر کشورها، به ویژه کشورهای همسایه در راه آموزش و آگاهی رسانی، یاری رساند، و بدین وسیله، شرایط را برای پایه‌گیری دموکراسی در آن کشورها، و تثبیت صلح، فراهم سازد.
- حزب سکولار ایران تمامی تلاش خود را به کار خواهد بست تا رواداری را در جامعه گسترش دهد.
- حزب سکولار ایران با اندیشه‌های نژادپرستانه، که برخی از تبارهای ایرانی را برتر از دیگر تبارها می‌داند، و یا ایرانیان را برتر از دیگر مردم دنیا، هم‌سخن نیست و بر برابری تمامی انسان‌ها پافشاری می‌ورزد.
- حزب سکولار ایران همگنی تلاش خود را به کار خواهد بست تا هم‌وندان حزب بتوانند به شیوه «دموکراسی مستقیم»، در تصمیم‌گیری‌ها شرکت کنند، و باید با به‌کارگیری فن‌آوری روز، همه‌ی تلاش خود را در این راه به کار ببندد.

بندهای مرام‌نامه

- (۱) سامانه‌ی سیاسی‌ای که ما برای کشور ایران می‌پسندیم، سامانه‌ی مجلس‌محور (پارلمانی)^۶ می‌باشد. در این سامانه، همه‌ی نیروی سیاسی کشور از شهروندان ایران سرچشمه می‌گیرد. تفکیک قوای سیاسی^۸ در این سامانه به گونه‌ی زیر است:
- نهاد قانون‌گذار (مقننه)^۹ انجمن برگزیدگان شهروندان ایران است و باید در برابر شهروندان پاسخ‌گو باشد. کار این نهاد، پدید آوردن و یا دگرگون کردن قانون‌های کشور است.
 - نهاد کشورگردان (مجریه)^{۱۰} کارگزار و برگزیده‌ی نهاد قانون‌گذار است و کارش گرداندن کشور بر پایه‌ی قانون‌هایی است که این نهاد پدید آورده است. کشورگردان‌ها را نهاد قانون‌گذار می‌گمارد و می‌تواند ایشان را جا به جا و یا بر کنار کند.
 - نهاد دادگستر (قضائیه)^{۱۱} به پاسداری از قانون‌های کشوری می‌پردازد و به انجام آن‌ها در کشور رسیدگی می‌کند.

^۶ English: Governmental System,

^۷ English: Parliamentary System,

^۸ English: Separation of Powers,

^۹ English: Legislature,

^{۱۰} English: Executive,

^{۱۱} English: Judiciary,

Deutsch: Regierungssystem

Deutsch: Parlamentarisches Regierungssystem

Deutsch: Gewaltenteilung

Deutsch: Legislative

Deutsch: Exekutive

Deutsch: Judikative

- نیروی چهارم^{۱۲} در این سامانه، رسانه‌های آزاد هستند، که ابزار شهروندان کشور برای واریسی و ارزیابی کردار نهادهای سیاسی به شمار می‌روند. این نیرو وابستگی مالی یا سیاسی به دیگر نهادهای سامانه‌ی سیاسی ندارد.

مرامنامه‌ی حزب سکولار ایران (در جای‌گاه مرامنامه‌ای ماندگار) آگاهانه از رسیدگی به این پرسش می‌پرهیزد که آیا کشور نیازی به مقامی تشریفاتی بی هیچ قدرت سیاسی^{۱۳} (در جامه‌ی پادشاه یا رئیس‌جمهور) دارد یا نه، چون پاسخ به آن را بسته به داده‌های روز کشور می‌داند.

(۲) ما سامانه‌ی سیاسی و نهادهایش را ساختاری قراردادی می‌دانیم که شهروندان کشور برای پویایی در راه آرمان‌های زیر می‌گمارند:

- سربلندی و خوش‌نامی کشور.
 - بهروزی این جهانی برای همه‌ی کسانی که در ایران به سر می‌برند و نیز برای شهروندان ایرانی برون‌مرز. این بهروزی باید نه تنها برای امروز باشد، بلکه چشم‌انداز بایسته برای جوانان و نیز آیندگان کشور را نیز به دست دهد و پیش‌زمینه‌هایش را فراهم آورد. دست‌یافتن به بهروزی برابر میان زن و مرد، میان کودک و بزرگسال و سال‌خورده، میان رنجور و توان‌خواه و توانمند، میان تیره‌های ایران‌نشین و میان بومی‌ها و کوچندگان به کشور الگویی است که سامانه‌ی سیاسی باید از آن پیروی کند.
 - سامانه‌ی سیاسی تمامی توان خود را به کار خواهد بست تا پشتوانه‌ی برآورده‌شدن نیازهای کودکان باشد، هم‌چون امنیت فیزیکی و روانی، خوراک و پوشاک درخور، آموزش و بازی.
 - پاس‌داری از زیست‌بوم کشور و بهبود آن.
 - نگه‌داری و پاس‌داری از یادگارهای تاریخی و فرهنگی ایران.
- ما خواهان برپایی ساختار کشورداری سکولار و به دور از دست‌درازی هر دین، کیش یا ایدئولوژی‌ای به سامانه‌ی سیاسی کشور هستیم. از دید ما این باورها در قانون‌گذاری، کشورداری و دادگستری کشور جایی ندارند. کار سامانه‌ی سیاسی کشور باید تنها بر پایه‌ی تازه‌ترین داده‌های دانش (پزشکی، اقتصاد، آموزش و پرورش، زیست‌شناسی، زمین‌شناسی و ...) انجام بپذیرد.

^{۱۲} English: Fourth Estate,

^{۱۳} English: Head of State,

Deutsch: Vierte Gewalt (publikative Gewalt)

Deutsch: Staatsoberhaupt

۳) برای پیکار و پیش‌گیری از تبعیض اجتماعی، از دید ما سامانه‌ی سیاسی کشور باید پای‌بند به سی ماده‌ی پیمان جهانی حقوق بشر باشد و در راه گسترش آن برای همه‌ی کسانی که در ایران به سر می‌برند بکوشد و از آن پاس‌داری کند. سامانه‌ی سیاسی کشور باید این پیمان را جهان‌شمول بداند. هیچ نهادی نمی‌تواند ماده‌های این پیمان را زیر پا بگذارد یا به گونه‌ای قانون‌گذاری کند که با این پیمان هم‌خوانی ندارد. جهان‌شمولی این پیمان، سامانه‌ی سیاسی ایران را از سوی دیگر از شکستن حقوق بشر در کشورهای دیگر نیز باز می‌دارد.

۴) از این گذشته، کیفر اعدام و نیز شکنجه به دست یا با همکاری سامانه‌ی سیاسی ایران (چه در ایران و چه در کشورهای دیگر) برای حزب سکو لار ایران پذیرفتنی نیست.

۵) شهروندان در داشتن باورهای دینی، کیشی و ایدئولوژیک آزاد هستند و نیز می‌توانند (تا جایی که با پیمان جهانی حقوق بشر هم‌خوانی داشته باشد) در پراکندن و گسترش باورهای خود تلاش کنند. از سوی دیگر، به چالش کشیدن هر باوری در چهارچوب پیمان جهانی حقوق بشر برای همگان آزاد است.

۶) سامانه‌ی سیاسی کشور باید در پی فراهم‌آوردن شالوده‌ها و پیش‌زمینه‌های حضور برابر زنان و هم‌چنین توان‌خواهان با دیگر باشندگان کشور را در زندگی روزمره و نیز سیاست کشور باشد.

۷) از دیدگاه اقتصادی، ما الگوی اقتصاد بازاری انسان‌گرا^{۱۴} را برای ایران می‌پسندیم و آن را پشتوانه‌ی به‌روزی اقتصادی و آرامش اجتماعی کشور می‌دانیم.

نهادهای سامانه‌ی سیاسی خود نباید کنشگری اقتصادی داشته باشند، لیک برای جلوگیری از آلودگی اقتصادی قانون‌گذاری می‌کنند و در پاسداری انجام این قانون‌ها در راستای سود کاربران می‌کوشند، و از سوی دیگر همواره تلاش می‌کند که پیش‌زمینه‌های بالندگی اقتصادی در همه‌ی گوشه و کنار کشور به گونه‌ی برابر فراهم آورد.

۸) فراهم‌آوردن نیازهای رفاهی زندگی برابر برای همه‌ی شهروندان و گسترش معیارهای رفاهی یکسان در همه‌ی گوشه و کنار کشور از وظیفه‌های سامانه‌ی سیاسی می‌باشد. سامانه‌ی سیاسی کشور خواهد کوشید تا همه‌ی شهروندان از تامین اجتماعی، خدمات پزشکی، سرپناه، و آموزش برخوردار گردند. همه کس در کشور باید بتواند زیر چتر بیمه‌های درمانی باشد، تا نیازهای درمانی‌اش برآورده گردد، و نیز گام‌های پیش‌گیری از بیماری در دسترس همگان باشد.

^{۱۴} English: Universal Declaration of Human Rights,

Deutsch: Allgemeine Erklärung der Menschenrechte

^{۱۵} English: Social Market Economy,

Deutsch: Soziale Marktwirtschaft

- ۹) سندیکاهای کارکنان ار پایه‌های آرامش اجتماعی کشور هستند و باید از پشتیبانی سامانه‌ی سیاسی برخوردار باشند.
- ۱۰) همه‌ی نهادهای سامانه‌ی سیاسی باید در برابر شهروندان کشور دارای شفافیت^{۱۶} از دیدگاه مالی و نیز در روند و چگونگی گزینش کارگزاران و پیمان‌کاران باشند.
- از این گذشته، دارایی و درآمد کارگزاران (و نامزدهای کارگزاری) رده‌ی بالای نهادهای سامانه‌ی سیاسی کشور باید برای شهروندان شفاف باشد.
- ۱۱) انتخابات آزاد، پایه‌ی گزینش سامانه‌ی سیاسی هستند، و این سامانه باید همه‌ی تلاش خود را به کار ببندد تا همگی انتخاباتی که در ایران برگزار می‌گردد، با اعلامیه ۱۵۴ بین‌المجالس، همخوانی داشته باشد.
- ۱۲) سامانه‌ی سیاسی کشور از ساخت، پراکندن و به کار بردن جنگ‌افزارهای کشتار همگانی و مین پرهیز می‌کند و از تلاش برای از میان بردن این جنگ‌افزارها کوتاهی نخواهد کرد.